

ผลการวิจัย

มัชฌิมเลขคณิต (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) และความน่าจะเป็นของการระลึกได้

ผู้วิจัยได้นำคะแนนระลึกได้ของคำเสนอครั้งแรกเกี่ยวกับคำเสนอ 2 ครั้งทีละระยะห่างต่าง ๆ ของแตก กลุ่มคำนวณเป็นมัชฌิมเลขคณิต (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) และความน่าจะเป็นของการระลึกได้ (probability of recall) หรือสัดส่วน (proportion) ของคำที่ระลึกได้ต่อจำนวนคำที่ท่องระลึกทั้งหมดของแต่ละระยะห่างคำเสนอในตารางที่ 1 และตารางที่ 2 ตามลำดับ และนำความน่าจะเป็นดังกล่าวเสนอเป็นแผนภูมิเส้นตั้งในแผนภูมิที่ 1, 2, 3, 4 และ 5 กับเสนอเป็นแผนภูมิเส้นเปรียบเทียบระหว่างกลุ่มควบคุม (ไม่มีตัวแฉะในขณะเสนอ) กับกลุ่มอื่น ๆ ดังปรากฏในแผนภูมิที่ 6, 7, 8 และ 9 ตามลำดับ ส่วนคะแนนคียบเสนอไว้ในภาคผนวก ง

ศูนย์วิจัยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 1 มัชฌิมเลขคณิต (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) ของคะแนนระดึกโคของค่าเสนอ 1 ครั้งกับค่าเสนอ 2 ครั้ง ที่แต่ละระยะทางในแต่ละกลุ่มเมื่อแยกตามเงื่อนไขตัวแฉในขณะระดึก

กลุ่ม	ไม่มีตัวแฉในขณะระดึก (ม.น.ร.)							มีตัวแฉในขณะระดึก (น.ร.)						
	ค่าเสนอ 1 ครั้ง	ระยะทาง (ค่าเสนอ 2 ครั้ง)						ค่าเสนอ 1 ครั้ง	ระยะทาง (ค่าเสนอ 2 ครั้ง)					
		0	2	4	8	16	32		0	2	4	8	16	32
ม.น.ส.	4.31 (1.38) ¹	2.31 (1.09)	2.91 (1.03)	2.88 (0.83)	2.88 (0.94)	3.28 (0.73)	3.22 (0.94)	4.63 (1.66)	2.47 (1.02)	2.88 (0.94)	2.88 (1.07)	2.91 (0.89)	3.25 (0.83)	3.34 (0.83)
จ.ส.ม.	2.28 (1.38)	1.78 (1.13)	1.69 (1.26)	1.97 (0.78)	2.41 (0.98)	2.41 (1.10)	2.72 (0.96)	2.56 (1.55)	1.59 (1.21)	1.69 (1.03)	1.97 (0.93)	2.38 (0.94)	2.09 (1.03)	2.56 (0.91)
จ.ส.ศ.	1.94 (1.20)	1.56 (1.11)	2.06 (1.01)	1.94 (1.13)	1.84 (0.88)	1.97 (0.90)	2.25 (1.16)	2.31 (1.14)	1.63 (1.31)	2.00 (1.16)	2.03 (0.93)	2.19 (0.82)	2.16 (0.85)	1.88 (0.98)
ส.ม.	3.72 (1.76)	2.19 (1.20)	2.41 (1.10)	2.59 (0.95)	2.53 (1.11)	2.88 (1.04)	2.72 (1.14)	4.19 (1.67)	2.38 (1.26)	2.63 (1.13)	2.75 (0.88)	2.75 (0.95)	2.94 (0.91)	2.91 (0.93)
ส.ศ.	4.78 (1.58)	2.41 (0.98)	2.78 (1.18)	2.81 (1.09)	3.00 (1.02)	3.03 (1.03)	3.19 (0.86)	4.84 (1.69)	2.66 (1.00)	2.63 (1.16)	2.81 (1.15)	3.00 (1.02)	3.09 (1.06)	3.25 (0.92)

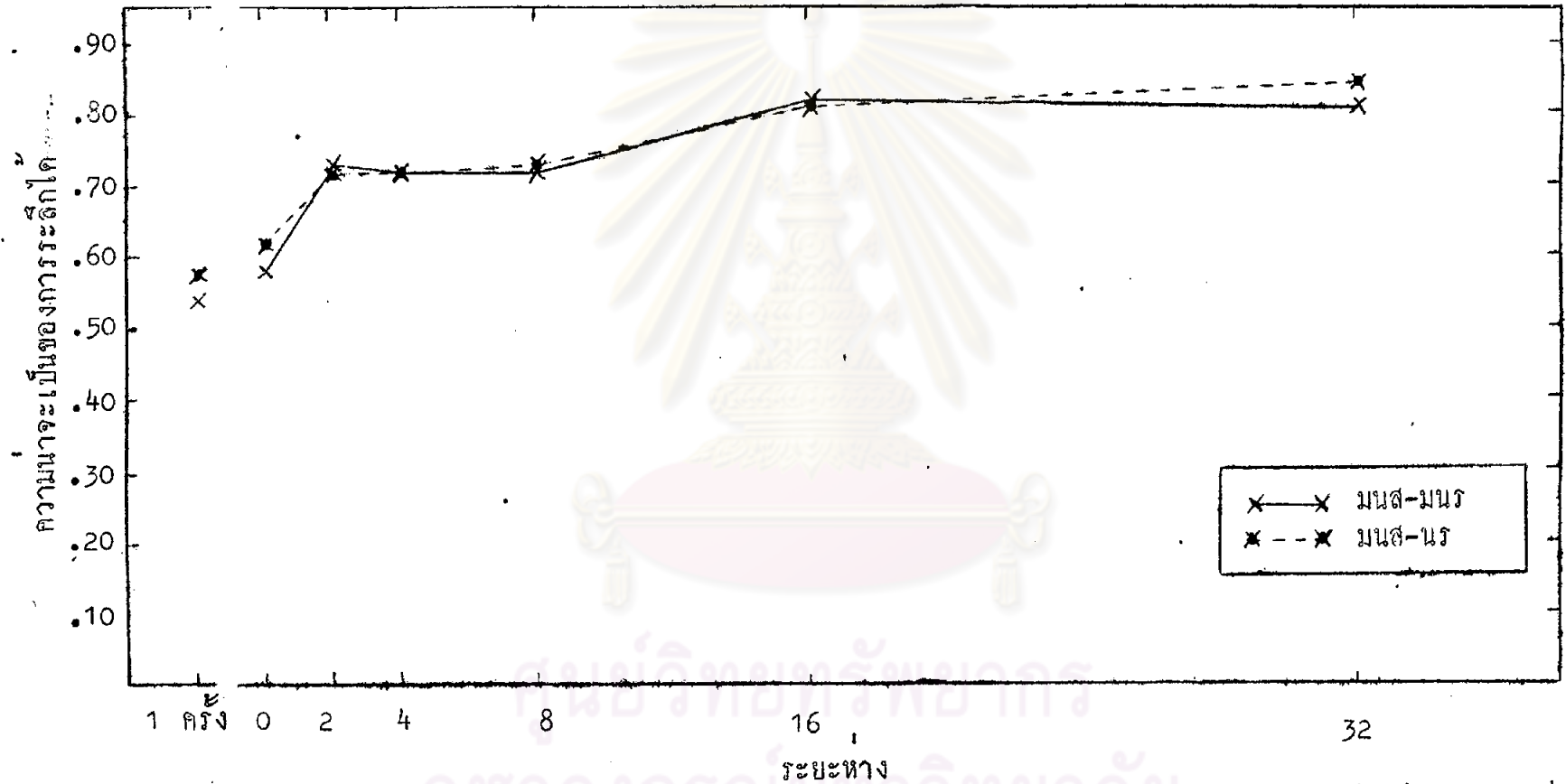
¹ ตัวเลขในวงเล็บคือค่า SD

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

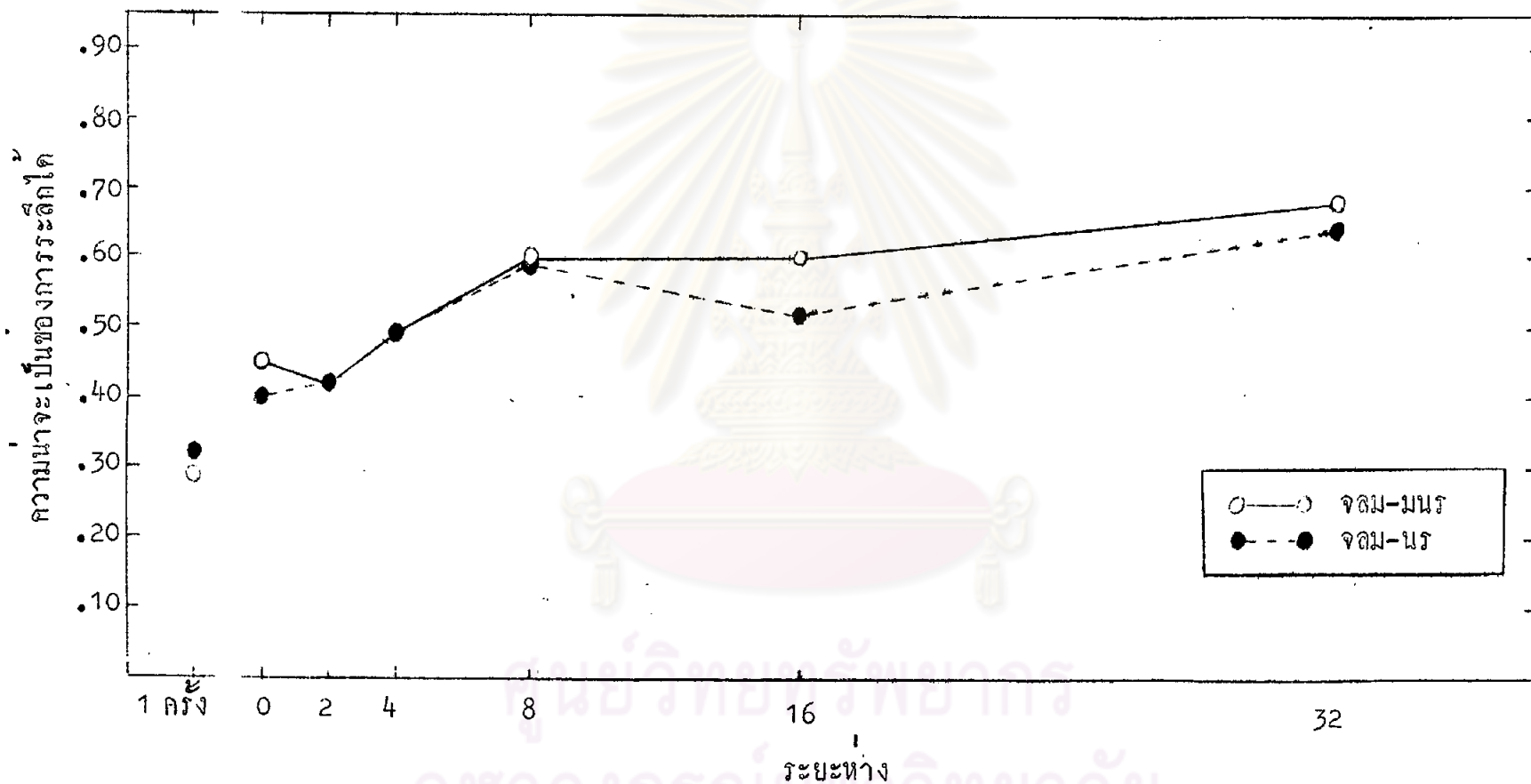
ตารางที่ 2 ความน่าจะเป็นของการระลึกได้ของคำเสนอ 1 ครั้งกับคำเสนอ 2 ครั้งในแต่ละระยะห่าง ในแต่ละกลุ่ม เมื่อแยกตามเงื่อนไข
ตัวแฉะในขณะระลึก

กลุ่ม	ไม่มีตัวแฉะในขณะระลึก (ม.น.ร.)							มีตัวแฉะในขณะระลึก (น.ร.)						
	คำเสนอ 1 ครั้ง	ระยะห่าง (คำเสนอ 2 ครั้ง)						คำเสนอ 1 ครั้ง	ระยะห่าง (คำเสนอ 2 ครั้ง)					
		0	2	4	8	16	32		0	2	4	8	16	32
ม.น.ส.	.539	.578	.727	.719	.719	.820	.805	.578	.617	.719	.719	.727	.813	.836
จ.ด.ม.	.285	.445	.422	.492	.602	.602	.608	.320	.398	.422	.492	.594	.523	.641
จ.ด.ค.	.242	.391	.516	.484	.461	.492	.563	.289	.406	.500	.503	.547	.539	.469
ล.ม.	.465	.547	.602	.648	.633	.719	.679	.523	.594	.656	.683	.688	.734	.727
ล.ค.	.598	.602	.695	.703	.750	.758	.797	.606	.664	.656	.703	.750	.774	.813

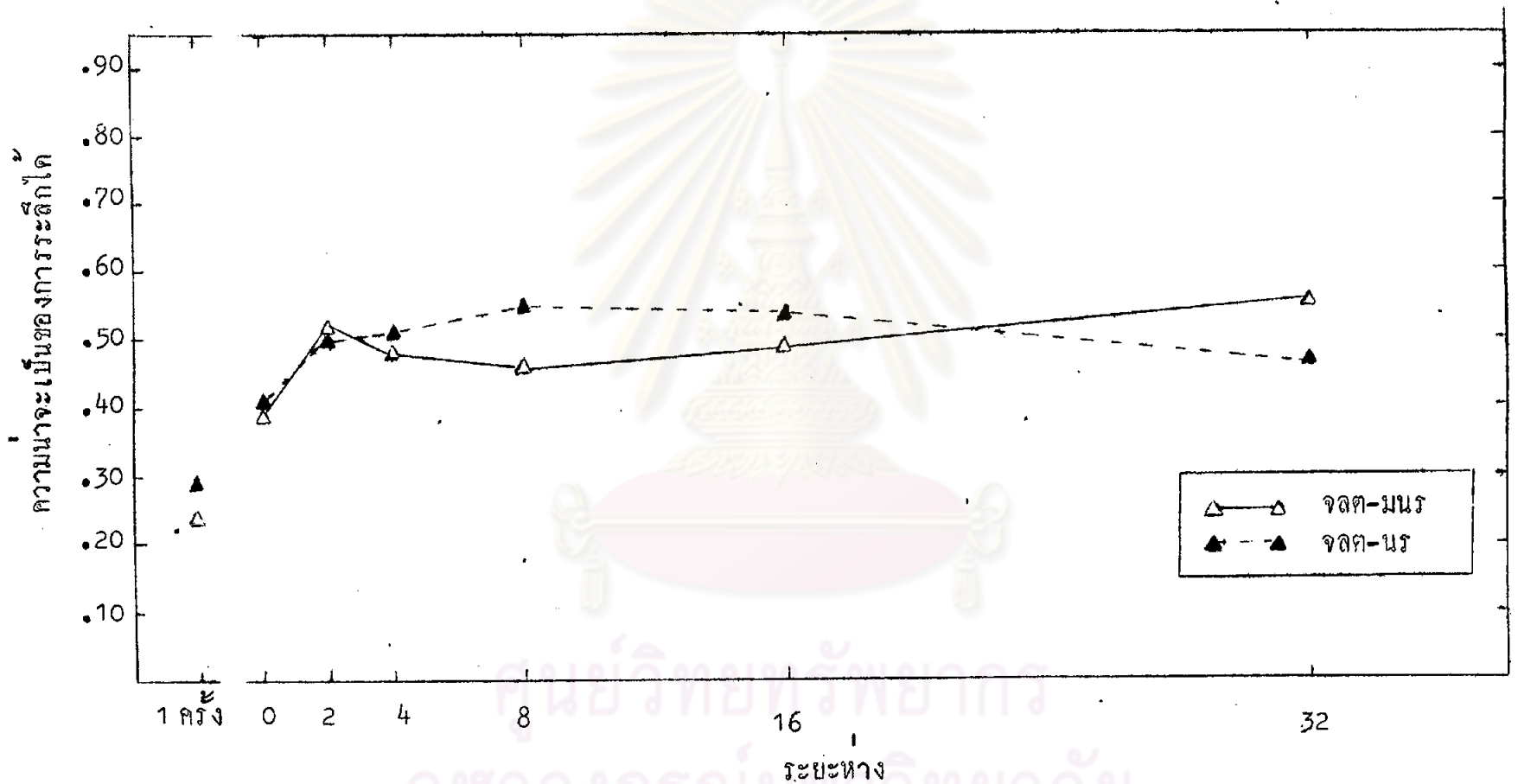
ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

แผนภูมิที่ 1 ความน่าจะเป็นของการระลอกโคที่ระยะทางต่าง ๆ เมื่อไม่มีและเมื่อมีตัวนะในขณะระลอกของกลุ่มไม่มีตัวนะ
ในขณะเสนอ

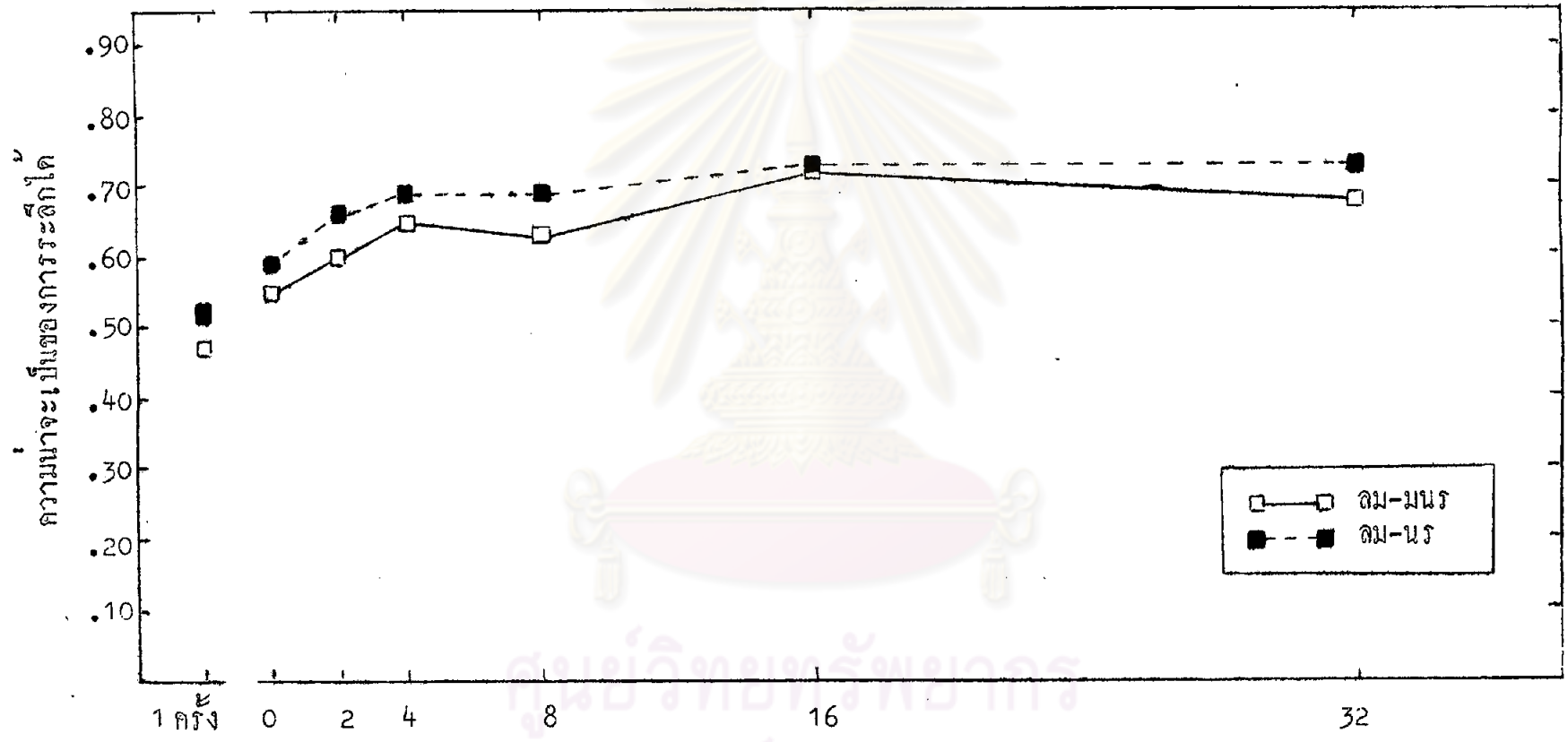

แผนภูมิที่ 2 ความน่าจะเป็นของการระลึกได้ที่ระยะทางต่าง ๆ เมื่อไม่มีและเมื่อมีตัวเน้นในขณะระลึกของกลุ่มจิตนภาพ
ตัวเลขเหมือน

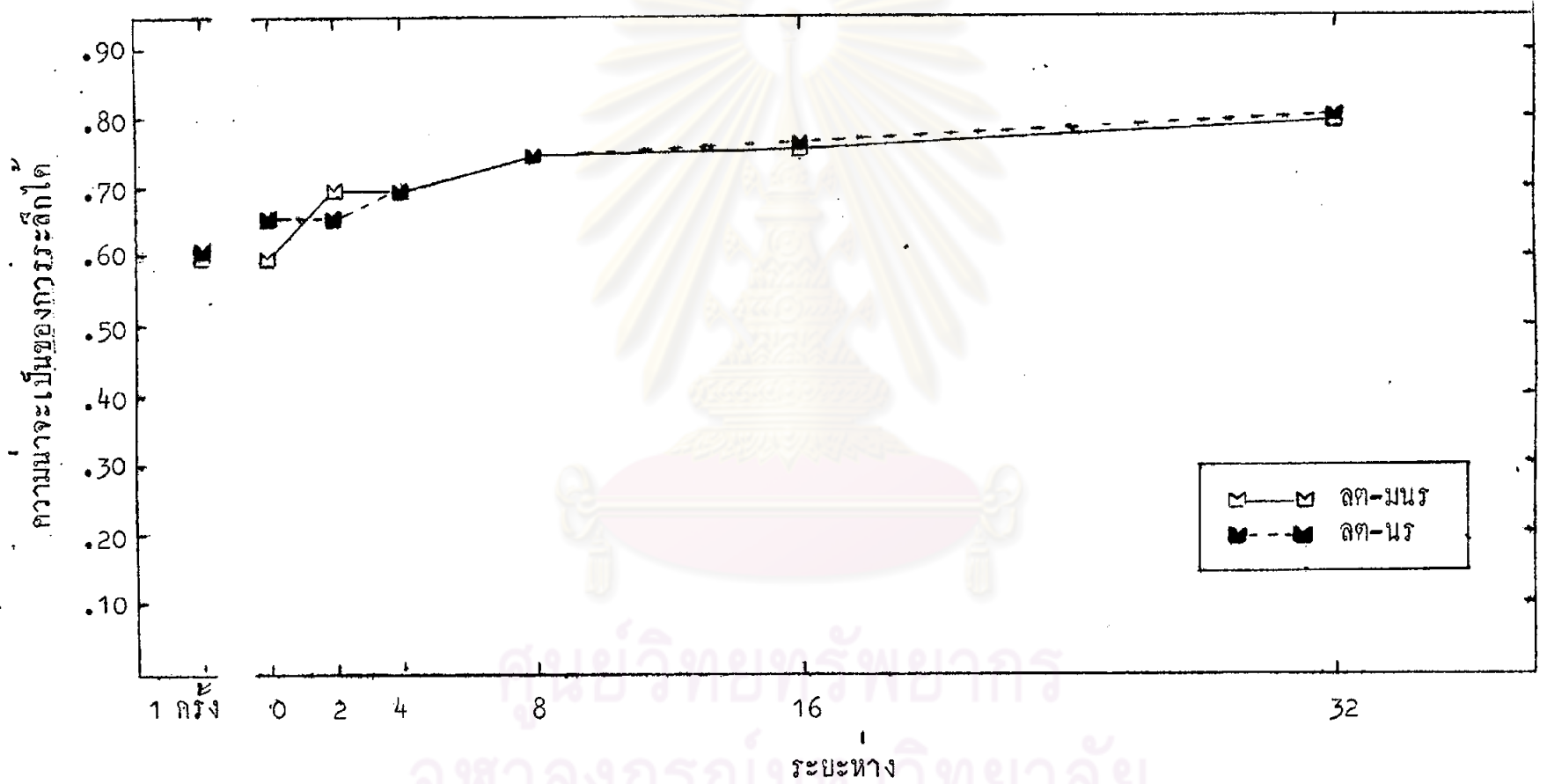

แผนภูมิที่ 3

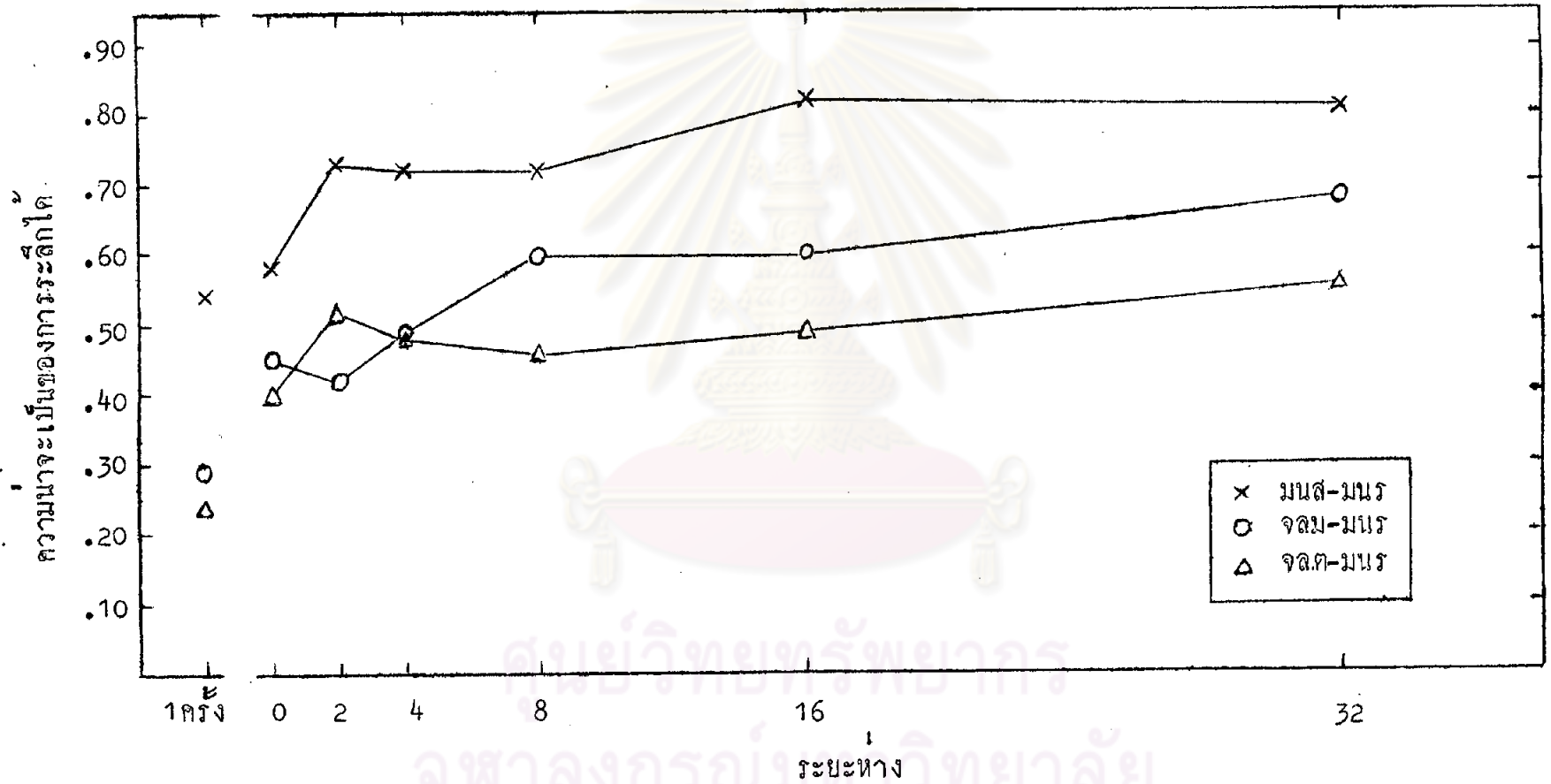
ความน่าจะเป็นของการระลึกได้ที่ระยะห่างต่าง ๆ เมื่อไม่มีและเมื่อมีตัวเน้นในขณะระลึกของกลุ่มจินตภาพ
ตัวเลขต่าง

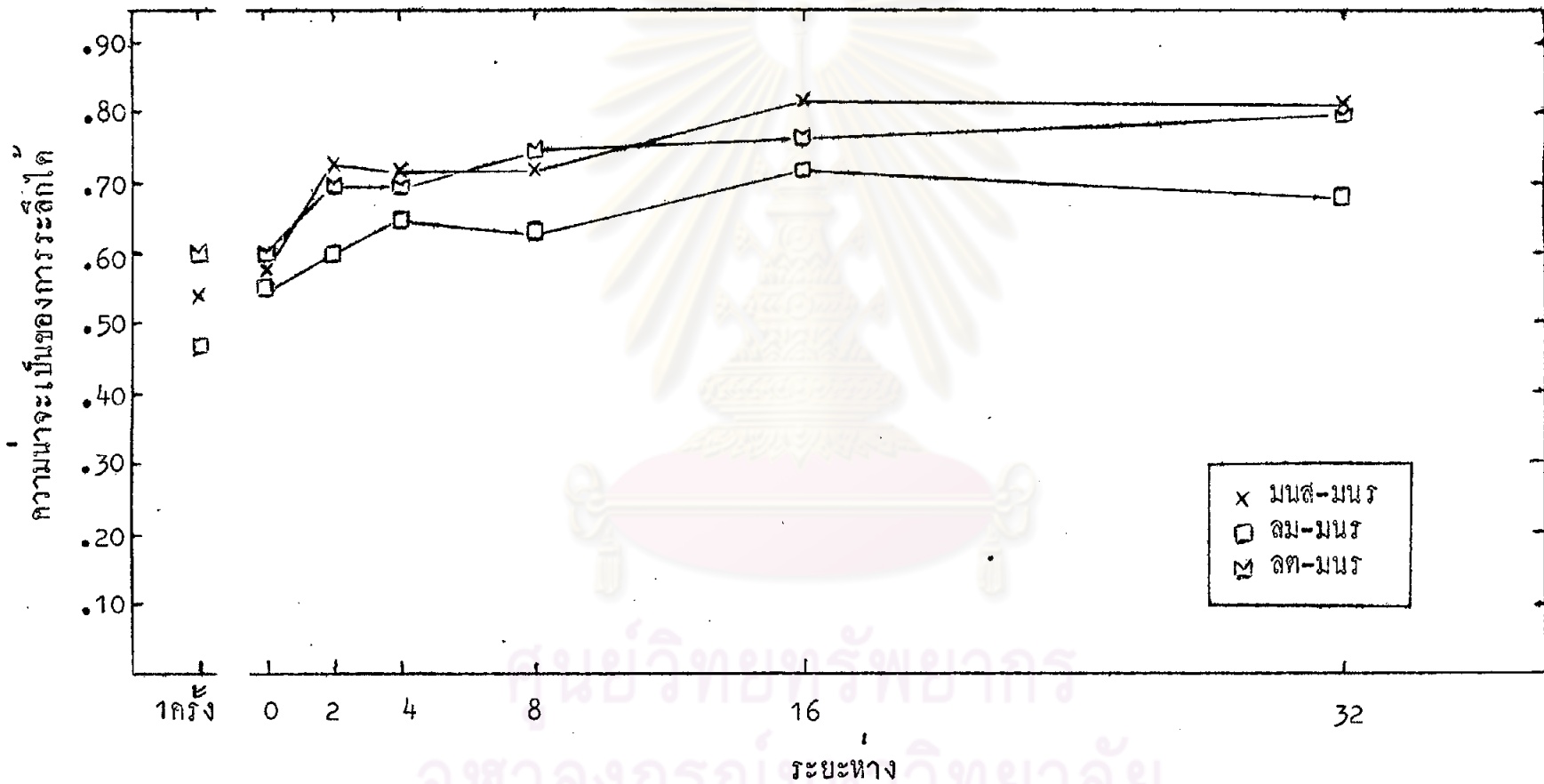
แผนภูมิที่ 4 ความน่าจะเป็นของการกระโดดที่ระยะทางต่าง ๆ เมื่อไม่มีและเมื่อมีตัวนะในขณะกระโดดของกลุ่มตัวเลขเหมือน

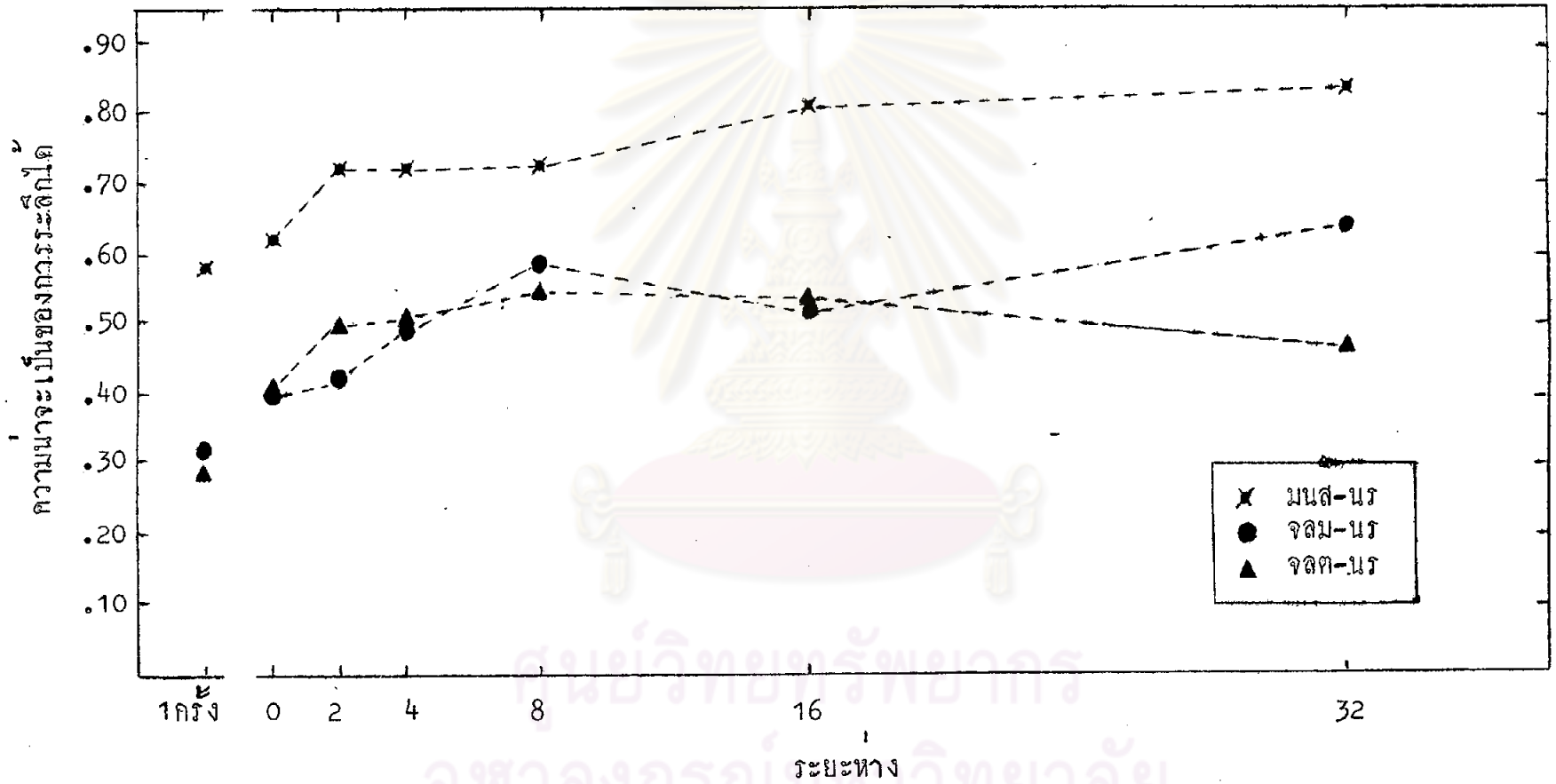
แผนภูมิที่ 5 ความน่าจะเป็นของการระลึกได้ที่ระยะทางต่าง ๆ เมื่อไม่มีและเมื่อมีตัวนะในขณะระลึกของกลุ่มตัวเลขต่าง 24

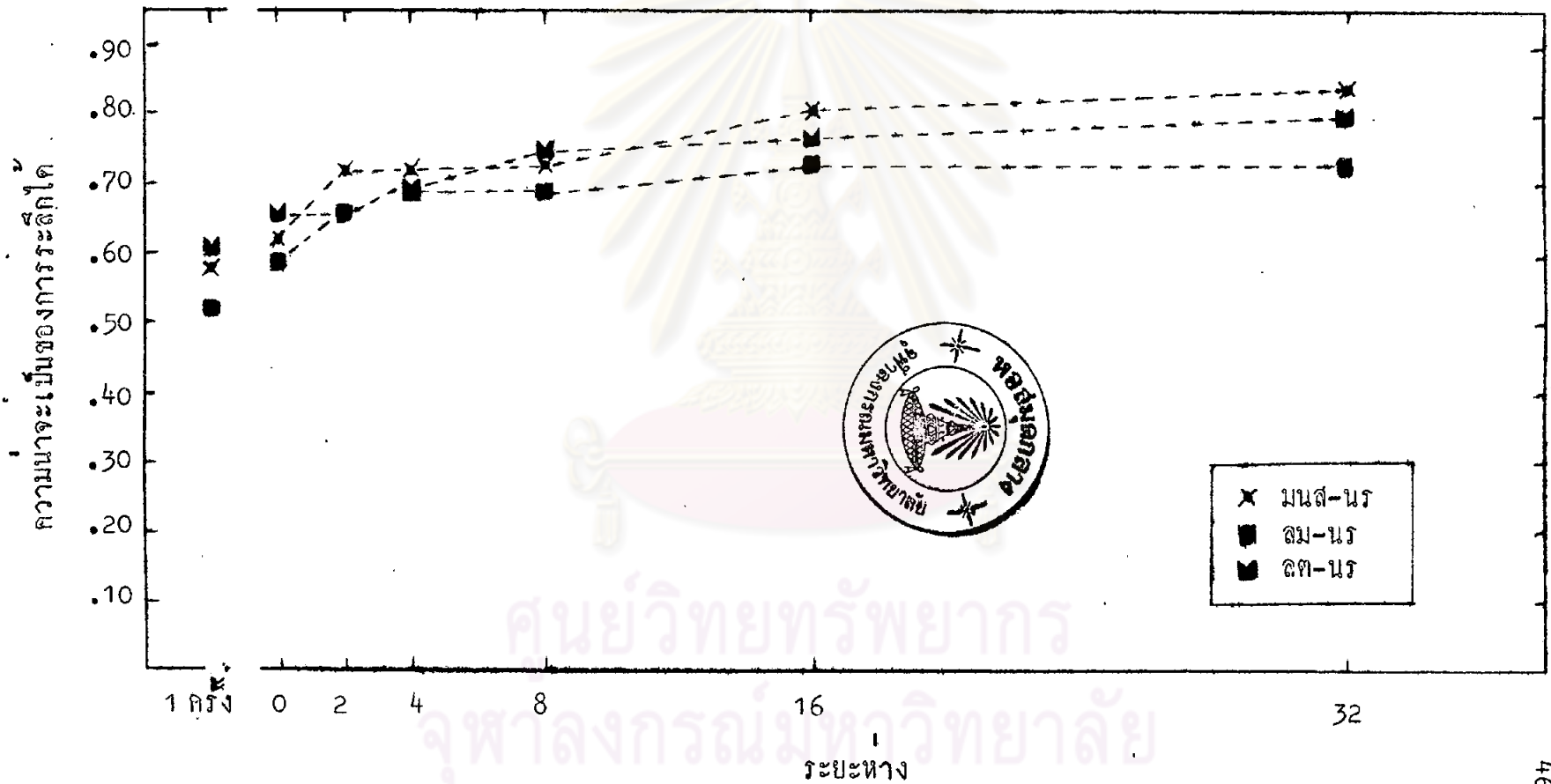
แผนภูมิที่ 6 ความน่าจะเป็นของการระลึกได้ที่ระยะทางต่าง ๆ เมื่อไม่มีตัวแฉในขณะระลึกของกลุ่มจินตภาพตัวเลขเหมือน กับกลุ่มจินตภาพตัวเลขต่างเปรียบเทียบกับกลุ่มไม่มีตัวแฉในขณะเสนอ

แผนภูมิที่ 7 ความน่าจะเป็นของการระลึกได้ที่ระยะทางต่าง ๆ เมื่อไม่มีตัวแฉะในขณะระลึกของกลุ่มตัวเลขเหมือนกัน
กลุ่มตัวเลขต่างเปรียบเทียบกับกลุ่มไม่มีตัวแฉะในขณะเสนอ

แผนภูมิที่ 8 ความน่าจะเป็นของการระลอกได้ที่ระยะทางต่าง ๆ เมื่อมีตัวแนโนขณะระลอกของกลุ่มจินตภาพตัวเลขเหมือนกับกลุ่มจินตภาพตัวเลขต่างเปรียบเทียบกับกลุ่มไม่มีตัวแนโนขณะเสนข

แผนภูมิที่ 9 ความน่าจะเป็นของการระลึกได้ที่ระยะห่างต่างๆเมื่อมีตัวแฉะในขณะระลึกของกลุ่มตัวเลขเหมือนกับกับกลุ่มตัวเลขต่างเปรียบเทียบกับกลุ่มไม่มีตัวแฉะในขณะเสนอ

การวิเคราะห์ความแปรปรวนของความน่าจะเป็นของการระลึกได้

ความน่าจะเป็นของการระลึกได้ของคำเสนอ 2 ครั้งซึ่งมีทั้งหมด 1920 จำนวน นำมาวิเคราะห์ความแปรปรวน (analysis of variance) แบบตัวประกอบ 5X6X2 (กลุ่ม X ระยะทาง X ตัวนะในขณะระลึก) โดย 2 ตัวประกอบหลังเป็นการวัดซ้ำ (repeated measures)¹ ได้ผลดังปรากฏในตารางที่ 3

ตารางที่ 3 การวิเคราะห์ความแปรปรวนของความน่าจะเป็นของการระลึกได้ของคำเสนอ 2 ครั้ง

SV	df	MS	F
<u>ระหว่างผู้รับการทดลอง</u>	159		
ตัวนะในขณะเสนอ (ก)	4	4.8276	20.60**
ความคลาดเคลื่อน ก	155	0.2344	
<u>ภายในผู้รับการทดลอง</u>	1760		
ระยะทาง (ข)	5	1.3010	14.43**
กข	20	0.0785	
ความคลาดเคลื่อน ข	775	0.0901	
ตัวนะในขณะระลึก (ค)	1	0.0376	1.61
กค	4	0.0618	2.65*
ความคลาดเคลื่อน ค	155	0.0233	
ขค	5	0.0175	1.27
กขค	20	0.0214	1.55
ความคลาดเคลื่อน ขค	775	0.0138	

**p < .01

*p < .05

¹B. J. Winer, Statistical Principles in Experimental Design (Tokyo: McGraw-Hill, Kogakusha, 1971), pp. 539 - 559.

ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของความน่าจะเป็นของการระลึกได้ของคำ
เสนอ 2 ครั้ง ปรากฏดังนี้

1. เมื่อไม่คำนึงถึงระยะห่างและตัวแฉะในขณะระลึก ความน่าจะเป็นของการ
ระลึกได้ในเงื่อนไขตัวแฉะในขณะเสนอแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
2. เมื่อไม่คำนึงถึงตัวแฉะในขณะเสนอและตัวแฉะในขณะระลึก ความน่าจะเป็น
ของการระลึกได้ที่ระยะห่างต่าง ๆ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
3. มีกิริยารวม (interaction) ระหว่างความน่าจะเป็นของการระลึกได้
ของตัวแฉะในขณะเสนอกับตัวแฉะในขณะระลึกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
4. เมื่อไม่คำนึงถึงตัวแฉะในขณะเสนอและระยะห่าง ความน่าจะเป็นของ
การระลึกได้แบบไม่มีตัวแฉะกับแบบมีตัวแฉะในขณะระลึกไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ
ทางสถิติที่ระดับ .05
5. ไม่มีกิริยารวมระหว่างตัวแฉะในขณะเสนอกับระยะห่าง หรือระหว่าง
ระยะห่างกับตัวแฉะในขณะระลึก หรือระหว่างตัวแฉะในขณะเสนอกับระยะห่างกับ
ตัวแฉะในขณะระลึกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

การทดสอบอิทธิพลของการเว้นระยะที่มีต่อการระลึกคำของกลุ่มต่าง ๆ เมื่อแยกตาม
เงื่อนไขตัวแฉะในขณะระลึก

ผู้วิจัยได้ทดสอบอิทธิพลของการเว้นระยะที่มีต่อการระลึกคำของแต่ละกลุ่ม
โดยแยกตามเงื่อนไขของการมีกับไม่มีตัวแฉะในขณะระลึก¹ ได้ผลดังปรากฏในตาราง
ที่ 4

¹Ibid.

ตารางที่ 4 การทดสอบอิทธิพลของการเว้นระยะที่มีต่อการระลึกคำ
ของแต่ละกลุ่มเมื่อแยกตามเงื่อนไขตัวแฉะในขณะระลึก

SV		df	MS	F	
ระยะห่างใน	ม.น.ส.	ม.น.ร.	5	0.2370	4.56**
		น.ร.	5	0.1959	3.77**
	จ.ด.ม.	ม.น.ร.	5	0.3347	6.44**
		น.ร.	5	0.2865	5.51**
	จ.ด.ท.	ม.น.ร.	5	0.1055	2.03
		น.ร.	5	0.0857	1.65
	ด.ม.	ม.น.ร.	5	0.1154	2.22*
		น.ร.	5	0.0847	1.63
	ด.ท.	ม.น.ร.	5	0.1480	2.85*
		น.ร.	5	0.1250	2.40*

**p < .01

*p < .05

ผลการทดสอบอิทธิพลของการเว้นระยะที่มีต่อการระลึกคำของแต่ละกลุ่มเมื่อแยกตามเงื่อนไขตัวแฉะในขณะระลึก พบว่า

1. ในเงื่อนไขไม่มีตัวแฉะในขณะเสนอ (ม.น.ส. หรือ กลุ่มควบคุม) เมื่อไม่มีตัวแฉะในขณะระลึก (ม.น.ร.) การเว้นระยะมีอิทธิพลต่อการระลึกได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

2. ในเงื่อนไขไม่มีตัวแฉะในขณะเสนอ (ม.น.ส.) เมื่อมีตัวแฉะในขณะระลึก (น.ร.) การเว้นระยะมีอิทธิพลต่อการระลึกได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

3. ในเงื่อนไขตัวแนวจินตภาพตัวเลขเหมือน (จ.ล.ม.) เมื่อไม่มีตัวแน
 ในขณะระลึก (ม.น.ร.) การเว้นระยะมีอิทธิพลต่อการระลึกได้อย่างมีนัยสำคัญทาง
 สถิติที่ระดับ .01

4. ในเงื่อนไขตัวแนวจินตภาพตัวเลขเหมือน (จ.ล.ม.) เมื่อมีตัวแน
 ในขณะระลึก (น.ร.) การเว้นระยะมีอิทธิพลต่อการระลึกได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ
 ที่ระดับ .01

5. ในเงื่อนไขตัวแนวจินตภาพตัวเลขต่าง (จ.ล.ต.) เมื่อไม่มีตัวแน
 ในขณะระลึก (ม.น.ร.) การเว้นระยะไม่มีอิทธิพลต่อการระลึกได้อย่างมีนัยสำคัญทาง
 สถิติที่ระดับ .05

6. ในเงื่อนไขตัวแนวจินตภาพตัวเลขต่าง (จ.ล.ต.) เมื่อมีตัวแนใน
 ขณะระลึก (น.ร.) การเว้นระยะไม่มีอิทธิพลต่อการระลึกได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ
 ที่ระดับ .05

7. ในเงื่อนไขตัวแนจตัวเลขเหมือน (ล.ม.) เมื่อไม่มีตัวแนในขณะระลึก
 (ม.น.ร.) การเว้นระยะมีอิทธิพลต่อการระลึกได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

8. ในเงื่อนไขตัวแนจตัวเลขเหมือน (ล.ม.) เมื่อมีตัวแนในขณะระลึก
 (น.ร.) การเว้นระยะไม่มีอิทธิพลต่อการระลึกได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

9. ในเงื่อนไขตัวแนจตัวเลขต่าง (ล.ต.) เมื่อไม่มีตัวแนในขณะระลึก
 (ม.น.ร.) การเว้นระยะมีอิทธิพลต่อการระลึกได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

10. ในเงื่อนไขตัวแนจตัวเลขต่าง (ล.ต.) เมื่อมีตัวแนในขณะระลึก
 (น.ร.) การเว้นระยะมีอิทธิพลต่อการระลึกได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

การเปรียบเทียบคะแนนระลึกได้ของระยะห่าง

เพื่อทราบว่าระยะห่างใดมีคะแนนระลึกได้สูงหรือต่ำกว่าระยะห่างใดหรือไม่
 ในระหว่างระยะห่างทั้ง 6 ระยะ ผู้วิจัยจึงได้นำคะแนนระลึกได้ (total scores)
 ของแต่ละระยะมาเปรียบเทียบกันโดยแยกตามเงื่อนไขของตัวแนในขณะเสนอ กับ
 ตัวแนในขณะระลึก แล้วทดสอบความแตกต่างด้วยการทดสอบแบบนิวแมน-คิวล์ส์

(Newman-Keuls test)¹ ที่ระดับ .05 ได้ผลดังปรากฏในตารางที่ 5

ตารางที่ 5 ผลการทดสอบความแตกต่างของคะแนนระดับใกล้เคียงระหว่างระยะห่าง

เงื่อนไขตัวนะ		ระยะห่าง					
ในขณะเสนอ	ในขณะระดับ						
ม.น.ส.	ม.น.ร.	0	4	8	2	32	16
	น.ร.	0	2	4	8	16	32
จ.ค.ม.	ม.น.ร.	2	0	4	8	16	32
	น.ร.	0	2	4	16	8	32
จ.ค.ค.	ม.น.ร.	0	8	4	16	2	32
	น.ร.	0	32	2	4	16	8
ล.ม.	ม.น.ร.	0	2	8	4	32	16
	น.ร.	0	2	4	8	32	16
ล.ค.	ม.น.ร.	0	2	4	8	16	32
	น.ร.	2	0	4	8	16	32

¹Winer, (1971): pp. 191 - 195.

ที่ระดับความมีนัยสำคัญ .05 ระยะทางทั้ง 6 ระยะมีคะแนนระลอกได้แตกต่างกัน
กันดังนี้

1. ในเงื่อนไขไม่มีตัวแฉะในขณะเสนอ (ม.น.ส. หรือ กลุ่มควบคุม) เมื่อไม่มีตัวแฉะในขณะระลอก (ม.น.ร.) ระยะทาง 0 มีคะแนนระลอกได้ต่ำกว่าระยะทางที่เหลือ และระยะทางที่เหลืออีก 5 ระยะไม่แตกต่างกันเอง
2. ในเงื่อนไขไม่มีตัวแฉะในขณะเสนอ (ม.น.ส.) เมื่อมีตัวแฉะในขณะระลอก (น.ร.) ระยะทาง 0 มีคะแนนระลอกได้ต่ำกว่าระยะทาง 16 กับ 32 แต่ไม่แตกต่างกับ 2, 4 และ 8 และระยะทาง 2, 4, 8, 16 กับ 32 ไม่แตกต่างกัน
3. ในเงื่อนไขจินตภาพตัวเลขเหมือน (จ.ล.ม.) เมื่อไม่มีตัวแฉะในขณะระลอก (ม.น.ร.) ระยะทาง 0, 2 กับ 4 มีคะแนนระลอกได้ไม่ต่างกัน แต่ระยะทาง 0 กับ 2 มีคะแนนต่ำกว่าระยะทาง 8, 16, 32 ระยะทาง 4, 8, 16 ไม่แตกต่างกัน แต่ระยะทาง 4 มีคะแนนต่ำกว่า 32 ส่วนระยะทาง 8, 16 และ 32 ไม่แตกต่างกัน
4. ในเงื่อนไขจินตภาพตัวเลขเหมือน (จ.ล.ม.) เมื่อมีตัวแฉะในขณะระลอก (น.ร.) ระยะทาง 0, 2, 4, 16 มีคะแนนระลอกได้ไม่ต่างกัน แต่ระยะทาง 0 กับ 2 มีคะแนนต่ำกว่าระยะทาง 8 กับ 32 ระยะทาง 4, 16, 8 มีคะแนนไม่ต่างกัน แต่ระยะทาง 4 มีคะแนนต่ำกว่า 32 ส่วนระยะทาง 16, 8 และ 32 ไม่แตกต่างกัน
5. ในเงื่อนไขจินตภาพตัวเลขต่าง (จ.ล.ต.) เมื่อไม่มีตัวแฉะในขณะระลอก (ม.น.ร.) ระยะทาง 0 มีคะแนนต่ำกว่าระยะทาง 32 นอกนั้นไม่แตกต่างกัน
6. ในเงื่อนไขจินตภาพตัวเลขต่าง (จ.ล.ต.) เมื่อมีตัวแฉะในขณะระลอก (น.ร.) ระยะทางทั้ง 6 มีคะแนนระลอกได้ไม่ต่างกันเลย
7. ในเงื่อนไขตัวแฉะตัวเลขเหมือน (ล.ม.) เมื่อไม่มีตัวแฉะในขณะระลอก (ม.น.ร.) ระยะทาง 0 มีคะแนนระลอกได้ต่ำกว่าระยะทาง 16 นอกนั้นไม่แตกต่างกัน
8. ในเงื่อนไขตัวแฉะตัวเลขเหมือน (ล.ม.) เมื่อมีตัวแฉะในขณะระลอก (น.ร.) ไม่มีความแตกต่างกันระหว่างระยะทางทั้ง 6 ระยะ
9. ในเงื่อนไขตัวแฉะตัวเลขต่าง (ล.ต.) เมื่อไม่มีตัวแฉะในขณะระลอก (ม.น.ร.) ระยะทาง 0, 2, 4 มีคะแนนระลอกได้ไม่แตกต่างกัน แต่ระยะทาง 0 มี

คะแนนต่ำกว่าระหว่าง 8, 16, 32 ส่วนระหว่าง 2, 4, 8, 16 และ 32 ไม่แตกต่างกัน

10. ในเงื่อนไขตัวแปรตัวเลขต่าง (ล.ค.) เมื่อมีตัวแปรในขณะระดับ (น.ร.) ไม่มีความแตกต่างกันระหว่างระหว่างทั้ง 6 ระยะ

การเปรียบเทียบคะแนนระดับใดระหว่างกลุ่ม

เพื่อทราบว่ากลุ่มจินตภาพตัวเลขต่างจะมีคะแนนระดับใดสูงกว่ากลุ่มจินตภาพตัวเลขเหมือน และกลุ่มตัวเลขต่างจะสูงกว่ากลุ่มตัวเลขเหมือนตั้งสมมุติฐานหรือไม่ ผู้วิจัยจึงได้ทดสอบความแตกต่างของคะแนนระดับใด (total scores) ของกลุ่มต่าง ๆ ด้วยนิวแมน-คิวลส์ (Newman-Keuls test)¹ ที่ระดับ .05 ดังผลที่เสนอไว้ในตารางที่ 6

ตารางที่ 6 ผลการทดสอบความแตกต่างของคะแนนระดับใดของกลุ่มทั้ง 5 กลุ่ม

ตัวแปรในขณะระดับ	กลุ่ม				
ม.น.ร.	<u>จ.ล.ค.</u>	<u>จ.ล.ม.</u>	<u>ล.ม.</u>	<u>ล.ค.</u>	<u>ม.น.ส.</u>
น.ร.	<u>จ.ล.ค.</u>	<u>จ.ล.ม.</u>	<u>ล.ม.</u>	<u>ล.ค.</u>	<u>ม.น.ส.</u>

ผลการทดสอบปรากฏดังนี้

1. เมื่อไม่มีตัวแปรในขณะระดับ กลุ่มจินตภาพตัวเลขต่างมีคะแนนไม่แตกต่างกับกลุ่มจินตภาพตัวเลขเหมือน และกลุ่มจินตภาพแต่ละกลุ่มมีคะแนนต่ำกว่ากลุ่มอื่น

¹Ibid.

อีก 3 กลุ่ม กลุ่มตัวเลขเหมือนมีคะแนนไม่ต่างกับกลุ่มตัวเลขต่าง แต่ต่ำกว่ากลุ่มควบคุม ส่วนกลุ่มตัวเลขต่างกับกลุ่มควบคุมได้คะแนนไม่แตกต่างกัน

2. เมื่อมีตัวแฉะในขณะระลึก กลุ่มจินตภาพตัวเลขต่างได้คะแนนไม่แตกต่างกับกลุ่มจินตภาพตัวเลขเหมือน แต่กลุ่มจินตภาพทั้ง 2 กลุ่มได้คะแนนต่ำกว่ากลุ่มอื่นอีก 3 กลุ่ม ส่วนกลุ่มตัวแฉะตัวเลขเหมือน ตัวแฉะตัวเลขต่าง และกลุ่มควบคุมมีคะแนนไม่แตกต่างกัน

การทดสอบอิทธิพลของการ เสนอตัวแฉะในขณะระลึกที่มีต่อการระลึกได้ของแต่ละกลุ่ม

เนื่องจากผู้วิจัยต้องการทราบเพิ่มเติมว่าการ เสนอตัวแฉะในขณะระลึกจะมีอิทธิพลต่อการระลึกได้ของแต่ละกลุ่มหรือไม่ ผู้วิจัยจึงได้ทดสอบอิทธิพลดังกล่าวดังเสนอ ในตารางที่ 7

ตารางที่ 7 การทดสอบอิทธิพลของการ เสนอตัวแฉะในขณะระลึกของแต่ละกลุ่มโดยไม่คำนึงถึงระยะทาง

SV		df	MS	F
ตัวแฉะขณะระลึกใน	ม.น.ส.	1	0.0101	0.45
	จ.ด.ม.	1	0.0788	3.38
	จ.อ.ค.	1	0.0104	0.45
	ด.ม.	1	0.1772	7.61**
	อ.ท.	1	0.0080	0.34

**p < .01

ผลการทดสอบพบว่า การ เสนอตัวแฉะในขณะระลึกมีอิทธิพลต่อการระลึกได้ของกลุ่มอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติเพียงกลุ่มเดียว คือ กลุ่มตัวแฉะตัวเลขเหมือน ซึ่งมีคะแนนระลึกได้เมื่อมีตัวแฉะในขณะระลึกสูงกว่าเมื่อไม่มีตัวแฉะในขณะระลึก ส่วนกลุ่มอื่นอีก 4 กลุ่มไม่มีความแตกต่างกันระหว่างการมีกับการไม่มีตัวแฉะในขณะระลึก